

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεία: 60 Γεροκωστοπούλου 60.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Εἶναι πλέον γεγονός ὅτι ὁ Μπολσεβικισμὸς ἐκήρυξεν τὸν πόλεμον καὶ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου. Συνεπῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, τείνοντος νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ Καρόλου-Μάρξ, καταδιώκει πᾶν προῖδον πνευματικόν, καταδιώκων τοὺς σκαπανεῖς τοῦ πνεύματος καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐκριζώσῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν πᾶν εὐγενὲς αἰσθημα καὶ δὴ τὸ θρησκευτικόν, ἀναγνωρίζων διὰ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμειλίκτου ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτι τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ του εἶναι ἡ θρησκεία. Διὰ τοῦτο ἐὰν παρακολουθήσωμεν τὸν Μπολσεβικισμόν θὰ ἴδωμεν ὅτι ὅλη του ἡ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς τὸν χριστιανισμόν, πᾶσα αὐτοῦ ἐνέργεια ἀποσκοπεῖ τὴν ἀποτελεσματικὴν καταδίωξιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντὶ τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὁ Μπολσεβικισμὸς ἔστησε τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἰοῦδα μετὰ τὴν ἀγριωπὴν ὄψιν του, ἔχοντος τεταμένον τὸν γρόνθον πρὸς τὸν οὐρανόν, ὡς ἂν νὰ ἀπειλῇ αὐτὸν τὸν Θεόν. Ἀντὶ τῆς εἰκόνας τοῦ γλυκυτότου Ἰησοῦ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ὀποίου κλίνει ὁ κροκοπιτικὸς ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπος, ὁ Μπολσεβικισμὸς ἔχει ζωγραφίσει τὸν Ἰησοῦν μετὰ ὄψιν καλοφαγωμένου πλουσίου καὶ πλησίον αὐτοῦ ἐξαγριωμένον ἐργάτην τρώγοντα τὰς σάρκας τοῦ Ἰησοῦ. Τίποτε δὲν ἀφῆκεν, πᾶν μέσον μετεχειρίσθη διὰ νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸ μῖσος του ἐναντίον τῶν χριστιανικῶν ἰδεωδῶν.

Νέοι καὶ νέαι γυμνοὶ καὶ ἔχοντες ἀνηρη-

μένας πινακίδας μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Κάτω ἢ ἐντροπῇ» περιερχόμενοι τὰς ὁδοὺς τῶν Σοβιέτ κυρήττουσι ὅτι Μπολσεβικισμὸς ἴσον ἄνθρωπος ἄνευ πνεύματος, ἄνθρωπος μετὰ ὅλα τὰ ζώωδη ἔνστικτα, καὶ διὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν καλλίτερον, συμφώνως μετὰ τὴν γνώμην τῶν ἀντιπροσώπων ἄγγλων τῶν ἐπαγγελματικῶν συνδέσμων μεταβάντων εἰς τὴν Ρωσίαν, ὁ Μπολσεβικισμὸς εἶναι ἐκστρατεία τῆς βαρβαρότητος ἐναντίον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν ταύτην κατάστασιν ποία ἦτο ἡ στάσις τῆς Ἐκκλησίας; Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὀλόκληρος σχεδὸν ὁ κόσμος συνεκρούσθη καὶ ἀποτέλεσμα τῆς τρομακτικῆς ταύτης συγκρούσεως ἦτο ἡ ἐξαγρίωσις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀπερίγραπτος ἀνθρωποθυσία χάριν τοῦ ἀγνώστου Χ. Ποίας ἐνεργείας κατέβαλεν ἡ Ἐκκλησία διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν παραπαίουσαν ἀνθρωπότητα, μεθυσοδεῖσαν ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν ναμάτων τῶν νεωτέρων θεωριῶν; Ἄς εἰπώμεν τὴν ἀλήθειαν — οὐδεμία. — Ὁ μὲν βασιλισκὸς τοῦ Βατικανοῦ, χάριν τῶν γνωστοτάτων σκοπῶν του, ἐπεδίωξεν νὰ ὠφελῇ ἐκ τῆς πνευματικῆς ἐκείνης ἀνεμοζάλης, ἡ δὲ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶχε καταστῆ ὅλως ἀνίσχυρος διὰ νὰ ὑποδυνῆ τὸν μέγαν διαιτητήν, ποῦ ἐχρειάζετο κατὰ τὴν τρομακτικὴν ἐκείνην στιγμὴν ἡ ἀνθρωπότης. Ἄλλ' ἡ ἀνθρωπότης συνελθοῦσα, ὡς ἄσωτος υἱός, ἐξήτησε τὴν προτέραν τῆς ἐδνυχίαν καὶ εἰ-

ρήνην εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς θρησκείας της, ἀναπολήσασα τὰς ἱερὰς ἐκείνας στιγμὰς τῆς θρησκευτικῆς ἀδωότητός της. Συνησθάνθη ὅτι μόνον ὁ χριστιανισμὸς δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ὄνειροποληθεῖσαν πλέον εἰς τὸν κόσμον εἰρήνην. Ἰδοὺ ποίαν σημασίαν ἔχει τὸ ἐν Στοκχόλμη συνελθὸν συνέδριον ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισαν καὶ δύο ὁρθόδοξοι Πατριάρχαι καὶ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Δὲν συνῆλθον διὰ νὰ συζητήσωσι περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἢ περὶ τοῦ Πρωτείου τοῦ Πάπα. Συνῆλθεν ὅπως ἐν χριστιανικῇ ἀδελφότητι συσκεφθῶσι πῶς θὰ καταστήσωσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ζῶσαν, ἀνταποκρινο-

μένην εἰς ὅλας τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνθρωπότητος, πῶς νὰ καταστήσωσι ἔμπρακτον τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην, πῶς νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἀληθῆ εἰρήνευσιν τοῦ κόσμου.

Τὸ χριστιανικὸν τοῦτο συνέδριον πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ σπουδαιότερον γεγονός τῆς ἱστορίας, διότι εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο συνεκεντρώθη ὁλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος καὶ ἀνέλαβον ὑπευθύνως πλέον ὅλας αἱ ἐκκλησίαι τοῦ κόσμου νὰ πραγματοποιήσωσι ὅτι μέχρι σήμερον, δι' ἄλλων μέσων ἐξήτησε ὁ κόσμος! Μέγας λοιπὸν ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου τούτου, ἀλλὰ καὶ πόσας ὑποχρεώσεις ἀνέλαβεν ἕκαστη Ἐκκλησία!

N. Π.

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΩΣ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΙΣΤ'.

«Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ψυχῶν ζωῶν, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ σπέρμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτως». Γεν. Α, 19).

* *

Ἄφου ἐκόσμησε τὸν οὐρανὸν μὲ τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας, ἀπλανεῖς καὶ μὴ, καὶ μὲ τὰ λοιπὰ συστήματα καὶ χορείας αὐτῶν· «καὶ ἀπέλαβεν ὁ οὐρανὸς τῶν ἀστρῶν τὰ ἀνθη».—Ἄφου ἐστόλισε τὴν γῆν μὲ τὰ ὄρατα ἀνθη τοῦ ἀγροῦ, τὴν ποικίλλαν τῶν ὀστανῶν καὶ φυτῶν, τὴν ἀφθονίαν καὶ ἀρμονικότητα τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν· μὲ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, τὰς βαθείας καὶ ὄρησας κοιλάδας, τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἀλλὰ καὶ καγέρας χαράδρας· ἄφου ἐπρωτόκτισεν αὐτὴν μὲ πλοῦτον φυτῶν, δένδρων, ὄρυκτῶν, πολυτίμων λίθων, ἀδαμάντων «καὶ ἀπέλαβεν ἡ γῆ τὸν ἐκ τῶν οἰκείων βλαστημάτων κόσμον».—Μετὰ ταῦτα, κατόπιν, δι' ἐνὸς προστάγματος· δι' ἐνὸς «εἶπε καὶ ἐγένετο», τὰ ὕδατα καὶ αἱ θάλασσα πληροῦνται ἀπὸ κήτη μικρὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀπὸ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν.—τὸ δὲ διάστημα, τὸ κενὸν μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, πληροῦται «πετεινῶν, πετομένων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ σπέρμα τοῦ οὐρανοῦ».

* *

Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετῶν ψυχῶν ζωῶν κατὰ γένος» παραγγέλλει καὶ ἐν τῇ ἀμα τὸ σπέρμα ἕκαστου εἶδους καταβάλλεται· αἱ ἀρχαὶ ἕκαστου γένους ταμειούνται. Σπέρματα γένους ὀστρακοδέρμων· σπέρματα γένους μαλακοστράκων· σπέρματα μαλακίων, πολυπόδων, σηπιῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων· σπέρματα γένων δρακόντων κ.λ.λ. Τίς δύναται νὰ ἐξαριθμησῇ τὰ πλήθη αὐτῶν, τὴν διαφορὰν τοῦ γένους, τὴν ποικίλλαν, τοῦ σχήματος, χρώματος, σαρκός, τροφῆς, ζωῆς...; ἀλλὰ ζωότοκα· ἕτερα φωτόκα· ἕτερον γένος τὸ κητώδες, ἄλλα τὸ τῶν λεπτῶν ἰχθύων. Οἱ

πλεῖστοι τῶν ἰχθύων δὲν ἐκπράξουσιν καθὼς αἱ ὀρνίθες, οὔτε φωλεὰς κατασκευάζουσιν, οὔτε μετὰ πόνων ἐκτρέφουσιν τὰ ἐκτῶν τέκνα. Τινὲς δὲ, ὡς οἱ δελφίνες καὶ αἱ φώκαι—λέγει ὁ Μ. Βασίλειος—ὅταν ἔδωσιν ὅτι τὰ μικρὰ τῶν κυριεύονται ὑπὸ φόβου διακρίνουσι καὶ αὐτὴς τὴν ἐκτῶν μήτραν, ἵνα ὑποδεχθῶσιν ἐν τῇ γαστρὶ τῶν τὰ ἐκγονά τῶν!

* *

Ἄλλὰ «καὶ ἕκαστη γένη ἢ διαδοχῇ ἀπαρῶν ἀλλοκτος καὶ ἀνεπίμικτος πρὸς ἑτέραν φύσιν»! Ἐκαστον γένος, ἕκαστον εἶδος τούτων ἐξ ὑπαρχῆς ἀπὸ τῆς πλάσεως αὐτοῦ ἄχρι τούτου, παραμένει ἀπαρῶν ἀλλοκτος τὸ σχῆμα, τὴν σάρκα, τὸ χροῖμα κ. τ. λ. ὡς ἐγένετο διὰ τοῦ δημιουργικοῦ προστάγματος. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἕκαστου εἶδους διακρίσις ἀνεπίμικτος πρὸς ἑτέραν φύσιν». Δὲν παρατηρεῖται παρ' αὐτοῦ ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου ἔχομεν καὶ νόθη κτήνη καὶ ὀρνίθια, τοὺς ἡμιόνουσ καὶ τὰ ἐπιμιξίας πρὸς συγγενῆ γένη ὀρνέθια. Ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἀήρ εἶνε ἀπληλαγμένα ἀπὸ τὰς παρανόμοις καὶ παρὰ φύσιν ταύτας συναφείας. Ἀγνοοῦσιν ὅτι ἡ πονηρία καὶ ἡ ἀκολασία καὶ ἡ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ἡδονῆς ἀνθρωπίνῃ ἀπληστία ἐπενόησεν. Ἴνα οὕτω ἐπαληθεύσῃ τὸ τοῦ Λαοῦδ, ὅτι τὰ πάντα διεφθάρσαν καὶ ἐμολύθησαν, ὅπου ὁ ἀνθρώπος ἀνεμίχθη ἀμέσως· ὅτι παρεμορφώθησαν καὶ μετέβαλον φύσιν, καὶ κατὰ Παῦλον «ἤλλαξαν οὐ μόνον τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιωμάτι εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν..... καὶ μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ψεύδει... καὶ μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν» (Ρωμ. α', 23 ἐξῆς, ἀλλὰ καὶ μετέλλαξαν τὴν φύσιν τῶν γεγῶν, τῶν μὲν ἀνδρῶν μεταμορφωθέντων εἰς γυναικίαις διὰ τοῦ ξυρίσματος τοῦ μύστακος, τῶν δὲ γυναικῶν εἰς παῖδας διὰ τοῦ à la garçon κουρεύματος.

Δὲν θὰ σφάλῃ τις οὐδὲ θὰ προσβάλῃ τὴν δημοσίαν αἰδῶν ἐν τοῦ τοιοῦτου ὀνομάσῃ ἡμιανθρώπους κατὰ τὸ—συγγνώμην—«ὁ ἡμίανθρωπος.»

* *